

Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова

Кафедра інфекційних хвороб

“ЗАТВЕРДЖУЮ”

Проректор ЗВО з науково-педагогічної
та навчальної роботи

Інна АНДРУШКО

«29» 08 2025 року

РОБОЧА ПРОГРАМА

навчальної дисципліни **ВК 4.6**

ІНФЕКЦІЙНІ ХВОРОБИ

підготовки третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти

галузі знань **I ОХОРОНА ЗДОРОВ'Я ТА СОЦІАЛЬНЕ
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ**

(шифр і назва галузі знань)

за спеціальністю **I2 Медицина**

(шифр і назва спеціальності)

2025 рік

Робоча програма з дисципліни «Інфекційні хвороби»
підготовки фахівців третього освітньо-наукового рівня вищої освіти
«27» серпня 2025 року 15 с.

Розробники:
Завідувачка кафедри інфекційних хвороб,
професор Лариса МОРОЗ
асистент кафедри інфекційних хвороб
Ірина БОНДАРУК

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри інфекційних хвороб

Протокол № 1 від «28» серпня 2025 року

Завідувачка кафедри інфекційних хвороб, професор

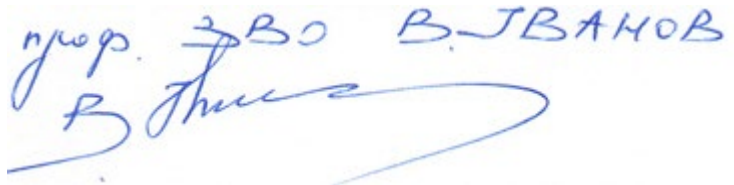
Лариса МОРОЗ

Схвалено методичною радою

Протокол № 1 «29» серпня 2025 року

Голова, професор
«29» серпня 2025 року

Микола СТАНІСЛАВЧУК

проф. ЗВО В. ІВАНОВ

Затверджено вченою радою Вінницького національного медичного університету ім. М. І.
Пирогова «29» 05 2025 року, протокол № 10

ВСТУП

Програма вивчення навчальної дисципліни «Інфекційні хвороби» складена відповідно до освітньо - наукової програми (ОНП) підготовки доктора філософії за спеціальністю 222 Медицина 2020 р, що розроблена відповідно до вимог чинного законодавства України та на основі освітньо - наукової програми зі спеціальності 222 – Медицина Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова від 16.06.2016 р. (зі змінами від 25.05.2017 р.). Освітньо - наукова програма «Медицина» третього освітньо - наукового рівня вищої освіти зі спеціальності І2 Медицина переглянута та редактована робочою групою (Протокол №10 від 29.05.2025), затверджено вченою радою ВНМУ ім. М. І. Пирогова 29.05.2025 р. протокол №10. Згідно Наказу №88 від 30.05.2025 вводиться в дію 01.09.2025р.

Опис навчальної дисципліни (анотація).

Освітньо - науковий рівень вищої освіти передбачає здобуття особою теоретичних знань, умінь, навичок та інших компетентностей, достатніх для продукування нових ідей, розв'язання комплексних проблем у галузі професійної та/або дослідницько - інноваційної діяльності (Закон України «Про вищу освіту», 2014). Стандарт вищої освіти третього (освітньо - наукового) рівня галузі знань І Охорона здоров'я і соціальне забезпечення за спеціальністю І2 Медицина.

Аспіранту винесені питання диференційної діагностики та найновітніші наукові дані щодо найбільш поширених інфекційних захворювань, а саме, кишкових інфекцій, захворювань, що передаються аерогенним механізмом передачі, інфекцій крові та шкіри з наданням невідкладної допомоги при основних невідкладних станах в розрізі вищевказаних напрямків та диспансерний нагляд.

Статус навчальної дисципліни: вибіркова.

Предметом вивчення навчальної дисципліни є клініка, діагностика, лікування, профілактика, найбільш розповсюджених інфекційних захворювань.

Міждисциплінарні зв'язки: відповідно до навчального плану, вивчення навчальної дисципліни «Інфекційні хвороби» здійснюється, коли аспірантом набуті відповідні знання з основних базових дисциплін на III рівні вищої освіти, а також дисциплін: Історія філософії, як методологічна основа розвитку науки та цивілізації, Англійська мова у науково-медичному спілкуванні, медична етика та деонтологія, Культура мови лікаря: термінологічний аспект, Публікаційна активність та наукометричні бази даних, Біоетичні та медико-правові основи наукових досліджень. У свою чергу, дисципліна «Інфекційні хвороби» формує засади поглибленого вивчення аспірантом спеціалізованих дисциплін (Внутрішні хвороби, Кардіологія, Ревматологія, Фтизіатрія, Гастроентерологія, Ендокринологія, Загальна практика-сімейна медицина, Побічна дія ліків, Клінічна фармакологія, Клінічна біохімія та мікробіологія, Клінічна морфологія, Нормальна анатомія, Патологічна анатомія, Фізіологія, Патологічна фізіологія, Фармакологія, Мікробіологія, Гістологія, Хірургія, Нервові хвороби, Очні хвороби, Ортопедія та травматологія, ЛОР-хвороби, Акушерство та гінекологія).

1. Мета та завдання навчальної дисципліни

1.1. Мета викладання навчальної дисципліни «Інфекційні хвороби» передбачає здобуття та поглиблення комплексу знань, вмінь, навичок та інших компетентностей, достатніх для продукування нових ідей, розв'язання комплексних завдань з цієї дисципліни, оволодіння методологією наукової та педагогічної діяльності, а також проведення власного наукового дослідження, що розв'язує актуальне наукове завдання інфекційних хвороб, результати якого мають наукову новизну, теоретичне та практичне значення.

1.2. Основними завданнями вивчення дисципліни «Інфекційні хвороби» є здобуття аспірантами знань, навичок та вмінь, що складають основу майбутньої професійної діяльності.

1.3. Компетентності та результати навчання, формуванню яких сприяє дисципліна (взаємозв'язок з нормативним змістом підготовки здобувачів вищої освіти, сформульованим у термінах результатів навчання ОНП “Медицина” третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти в галузі знань І Охорона здоров'я та соціальне забезпечення, за спеціальності І2 Медицина).

Згідно з вимогами ОНП третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти в галузі знань І Охорона здоров'я та соціальне забезпечення, за спеціальності І2 Медицина вибіркова дисципліна «Інфекційні хвороби» забезпечує набуття аспірантами наступних програмних компетентностей:

Інтегральна компетентність (ІК): здатність розв'язувати комплексні проблеми в галузі професійної медичної діяльності, проводити оригінальне наукове дослідження та здійснювати дослідницько-інноваційну діяльність в галузі охорони здоров'я на основі глибокого переосмислення наявних та створення нових цілісних теоретичних або практичних знань та/або професійної практики.

Загальні компетентності (ЗК):

ЗК 1. Здатність до підвищення професійної кваліфікації.

ЗК 2. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.

ЗК 3. Здатність виявляти, ставити та вирішувати проблеми, генерувати ідеї.

ЗК 5. Здатність до спілкування у професійному середовищі та з представниками інших професій у національному та міжнародному контексті.

ЗК 6. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

ЗК 7. Здатність ухвалювати рішення та діяти, дотримуючись принципу неприпустимості корупції та будь-яких інших проявів недоброчесності.

Спеціальні (фахові) компетентності (ФК):

ФК1. Здатність до розуміння предметної області за обраним науковим напрямом та освітньою діяльністю.

ФК2. Здатність виявляти потребу в додаткових знаннях у сфері медицини та за напрямком наукових досліджень, генерувати наукові гіпотези.

ФК4. Здатність обирати методи та кінцеві точки дослідження відповідно до цілей та завдань наукового проекту.

ФК6. Здатність інтерпретувати результати наукових досліджень, проводити їх коректний аналіз та узагальнення.

ФК7. Здатність до впровадження нових знань (наукових даних) в науку, освіту та інші сектори суспільства.

ФК11. Дотримання етики та академічної доброчесності.

Результати навчання.

Інтегративні кінцеві програмні результати навчання, формуванню яких сприяє навчальна дисципліна.

Програмні результати навчання (ПРН):

ПРН 1. Демонструвати безперервний розвиток власного інтелектуального та загальнокультурного рівня, самореалізації.

ПРН 2. Інтерпретувати та аналізувати інформацію з використанням новітніх інформаційних технологій.

ПРН 3. Виявляти невирішені проблеми у предметній області, формулювати питання та визначати шляхи їх рішення.

ПРН 7. Пояснювати принципи, специфічність та чутливість методів дослідження, інформативність обраних показників.

ПРН 8. Володіти, вдосконалювати та впроваджувати нові методи дослідження за обраним напрямом наукового проекту та освітньої діяльності.

- ПРН 9. Аналізувати результати наукових досліджень, використовувати методи статистичного дослідження.
- ПРН 10. Впроваджувати результати наукових досліджень у освітній процес, медичну практику та суспільне життя.
- ПРН 12. Розвивати комунікації в професійному середовищі й громадській сфері.
- ПРН 15. Дотримуватися етичних принципів при роботі з пацієнтами, лабораторними тваринами; дотримуватися академічної доброчесності, нести відповідальність за достовірність отриманих наукових результатів.

Очікувані результати навчання з дисципліни:

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми аспіранти повинні:

знати: історію розвитку та сучасний стан наукових знань за спеціальністю «Інфекційні хвороби», етіологію, патогенез, класифікації, клінічні прояви, критерії діагностики, диференціальної діагностики, прогноз, сучасні стандарти діагностики, профілактики та лікування, невідкладну допомогу при інфекційних захворюваннях та їх ускладненнях, актуальні наукові завдання та проблеми інфектології.

вміти:

1. Проводити діагностику та лікування найбільш поширених інфекційних захворювань в умовах стаціонару відповідно до Національних стандартів та протоколів з використанням сучасних досягнень науки і техніки.
2. Виконувати діагностичні процедури та інтерпретувати результати сучасних методів дослідження, здійснювати окремі лабораторні та інструментальні дослідження самостійно в межах наукової роботи.
3. Застосовувати медичні інформаційні технології та медичну літературу у діагностиці та лікуванні інфекційних захворювань.
4. Проводити патентно-інформаційний пошук з обраної наукової теми дослідження у вітчизняних та закордонних джерелах, наукометричних базах.
5. Проводити критичний аналіз сучасних даних, розробку і синтез нових ідей з актуальних проблем інфектології.
6. Формулювати мету та наукові завдання з обраної наукової теми.
7. Розробляти дизайн дослідження.
8. Вибирати методи наукового дослідження, адекватні поставленим меті та завданням;
9. Презентувати отримані дані у вигляді публікації та доповідей на національному та міжнародному рівні.
10. Впроваджувати досягнення науки і техніки у клінічну практику.

мати поняття щодо:

1. Застосовування принципів доказової медицини у прийнятті діагностичних та терапевтичних рішень при інфекційних захворюваннях.
2. Нових напрямків наукових досліджень зі спеціальності «Інфекційні хвороби».
3. Етики та методології наукового дослідження.
4. Сучасних підходів до міждисциплінарних наукових досліджень.
5. Особливостей методології педагогічного процесу зі спеціальності «Інфекційні хвороби».

2. Програма навчальної дисципліни

Структура навчальної дисципліни	Кількість годин		СРС	Вид контролю	
	Всього годин/ кредитів ECTS	Аудиторних			
		Лекцій			Практич них

	180 годин/6 кредитів	-	90	90	іспит
--	-------------------------	---	----	----	-------

Вибірковий блок 4.6 «Інфекційні хвороби»

Тема 1. Ведення хворого з гострим і хронічним діарейним синдромом в клініці інфекційних хвороб. Диференційний діагноз харчових токсикоінфекцій, сальмонельозу, кампілобактеріозу, холери, кишкового ерсиніозу/псевдотуберкульозу, вірусних діарей, шигельозу, амебіазу з харчовими отруєннями та гострими і хронічними захворюваннями травної системи.

Тема 2. Ведення хворого з гострим і хронічним діарейним синдромом в клініці інфекційних хвороб (продовження). Невідкладні стани при гострому діарейному синдромі: особливості дегідратаційного шоку як варіанту гіповолемічного шоку, кишкова кровотеча – клінічна, лабораторна та диференційна діагностика. Діагностика та лікування невідкладних станів при гострих діарейних кишкових інфекціях в клініці та на догоспітальному етапі.

Тема 3. Ведення хворого з інфекційним захворюванням з повітряно-крапельним механізмом передавання. Диференційний діагноз гострих респіраторних захворювань з повітряно-крапельним механізмом передавання (грипу, гострої респіраторної вірусної інфекції, герпесвірусних інфекцій, менінгококового назофарингіту), «дитячих» інфекцій, легеневих форм сибірки та чуми з гострими і хронічними захворюваннями дихальної системи.

Тема 4. Ведення хворого з інфекційним захворюванням з повітряно-крапельним механізмом передавання (продовження). Ведення хворого з коронавірусною хворобою (COVID-19). Диференційний діагноз коронавірусної хвороби, атипових пневмоній (легіонельоз, орнітоз, респіраторний мікоплазмоз) з гострими і хронічними захворюваннями дихальної системи. Постковідний синдром. Невідкладні стани (несправжній круп, гостра дихальна недостатність, набряк легень, дистрес-синдром) при інфекційних хворобах дихальних шляхів – клінічна, лабораторна та диференційна діагностика. Лікування невідкладних станів при інфекційних хворобах з повітряно-крапельним механізмом передавання в клініці та на догоспітальному етапі.

Тема 5. Ведення хворого з жовтяницею. Диференційний діагноз вірусних гепатитів з жовтяницями іншого генезу: надпечінковими – при ураженнях печінки при малярії, спадкових хворобах (ензимопатії, гемоглобінопатії, дефекти оболонки еритроцита), дії токсичних факторів (сульфаніламідів, хінінів); паренхіматозними (печінковими) – при герпесвірусних захворюваннях (HSV, CMV, EBV-інфекціях), жовтій гарячці, ерсиніозах, орнітозі, токсичних ураженнях (алкогольному, медикаментозному тощо); підпечінковими (обтураційними) – при обтурації, звуженні, здавленні, атрезії жовчних протоків; при комбінованих ураженнях (малярія, лептоспіроз тощо).

Тема 6. Ведення хворого з вірусним гепатитом. Диференціальний діагноз гострих і хронічних вірусних гепатитів, інфекційних жовтяниць іншого генезу з іншими соматичними хворобами. Ведення хворих з гострими вірусними гепатитами. Фульмінантний перебіг вірусного гепатиту. Гостра печінкова енцефалопатія, невідкладна допомога на догоспітальному етапі. Ведення хворих з хронічним гепатитом С.

Тема 7. Ведення хворого з вірусним гепатитом (продовження). Ведення хворих з хронічним гепатитом В та мікст-гепатитом В+D. Ведення хворих з цирозом печінки. Діагностика та лікування невідкладних станів при цирозі печінки вірусного генезу в клініці та на догоспітальному етапі. Диференційний діагноз цирозів вірусного генезу з цирозами іншого генезу. Постконтактна профілактика вірусного гепатиту В.

Тема 8. Ведення хворого з синдромом тривалої гарячки невідомого генезу. Диференційний діагноз черевного тифу й паратифів, ерсиніозів, легіонельозу, малярії, хвороби Лайма, трихінельозу, опісторхозу, бруцельозу, лейшманіозу, токсоплазмозу, ВІЛ-

інфекції, лістеріозу. Алгоритм обстеження хворих. Принципи надання допомоги, в т.ч. невідкладної, на догоспітальному етапі. Сепсис, диференційний діагноз, принципи лікування.

Тема 9. Ведення хворого з ураженням ротоглотки. Диференційний діагноз уражень ротоглотки (дифтерія, бактерійний фарингіт/хронічний тонзиліт, туляремія, ентеровірусне і герпесвірусне (HSV-, CMV-, EBV-) ураження ротоглотки, ангіни Венсана, кандидоз, сифіліс).

Тема 10. Ведення хворого з лімфаденопатією. Синдром лімфоаденопатії. Поняття про генералізовану лімфоаденопатію. Характеристика найбільш поширених хвороб, що перебігають із генералізованою лімфоаденопатією. Диференційна діагностика чуми, туляремії, содоку, фелінозу, марсельської гарячки, CMV-і EBV-інфекцій, бруцельозу, бешихи, ВІЛ-інфекції, туберкульозу. Принципи надання допомоги, в т.ч. невідкладної, на догоспітальному етапі.

Тема 11. Ведення хворого з ВІЛ-інфекцією /СНІДом Епідеміологічні особливості передавання ВІЛ на сучасному етапі. Нормативні документи МОЗ України, що регламентують порядок добровільного тестування, госпіталізації, лікування пацієнтів, проведення профілактичних заходів, а також правові аспекти щодо ВІЛ-інфекції. Етіологія, епідеміологія, патогенез, класифікація, клінічний перебіг, клінічна діагностика гострої фази ВІЛ інфекції, критерії клінічного діагнозу. Особливості перебігу гострої фази у дорослих. Лабораторна діагностика ВІЛ-інфекції, план обстеження хворого при встановленні попереднього діагнозу ВІЛ інфекції. Поняття про лабораторне тестування у випадку підозри на ВІЛ (передтестове та післятестове). Роль психологічної підтримки. Принципи лікування хворих на ВІЛ-інфекцію. Принципи призначення ВААРТ. Характеристика лікарських засобів.

Тема 12. Ведення хворого з ВІЛ-індикаторною інфекцією. Найбільш поширені ВІЛ-асоційовані інфекційні хвороби: герпесвірусні; протозойні (церебральний токсоплазмоз, криптоспоридіоз, ізоспоров), мікотичні (кандидоз, пневмоцистна пневмонія, криптококоз), бактерійної етіології (бактерійна рецидивуюча пневмонія, лістеріоз, мікобактеріози, сальмонельозна рецидивуюча септицемія, інші дисеміновані бактерійні інфекції). Клінічна і лабораторна діагностика. Особливості перебігу опортуністичних інфекцій у хворих на ВІЛ. Принципи лікування і профілактики ВІЛ-індикаторних інфекцій. Диспансеризація хворих на ВІЛ інфекцію. Загальна та індивідуальна профілактика ВІЛ. Універсальні заходи безпеки та організація праці лікаря з метою запобігання інфікування ВІЛ-інфекцією медичних працівників. Техніка безпеки при інвазивних маніпуляціях. Заходи у разі контамінації заразним матеріалом на робочому місці.

Тема 13. Ведення хворого з інфекційними захворюваннями, що уражають нервову систему. Ведення хворого з менінгітами, менінгоенцефалітами та енцефалітами вірусної, бактеріальної, грибкової та паразитарної етіології. Диференційна діагностика інфекційних менінгітів, зокрема з менінгітами іншого генезу. Ведення хворого з сказом та правцем. Діагностика, диференційна діагностика та лікування в клініці та на догоспітальному етапі. Планова та екстрена імунопрофілактика.

Тема 14. Ведення хворого з особливо небезпечними інфекціями. Ведення хворого з особливо небезпечними інфекціями, що регулюються міжнародними медико-санітарними правилами 2005 року (чума, туляремія, сибірка). Діагностика, диференційна діагностика та лікування в клініці та на догоспітальному етапі.

Тема 15. Ведення хворого з геморагічними гарячками. Диференційний залік. Ведення хворого з особливо небезпечними інфекціями, що регулюються міжнародними медико-санітарними правилами 2005 року (жовта гарячка, гарячка Марбург, гарячка Ебола, гарячка Ласса, гарячка Західного Нілу). Віспа мавп. Діагностика, диференційна діагностика та лікування в клініці та на догоспітальному етапі.

3. Структура навчальної дисципліни
Вибірковий блок 4.6 «Інфекційні хвороби»

Назви тем	Кількість годин			
	Усього	У тому числі		
		Лекції	Практичні заняття	СРС
<i>Тема 1.</i> Ведення хворого з гострим і хронічним діарейним синдромом в клініці інфекційних хвороб.	12		6	6
<i>Тема 2.</i> Невідкладні стани при гострому діарейному синдромі. Діагностика та лікування невідкладних станів при гострих діарейних кишкових інфекціях в клініці та на догоспітальному етапі.	12		6	6
<i>Тема 3.</i> Ведення хворого з інфекційним захворюванням з повітряно-крапельним механізмом передавання.	12		6	6
<i>Тема 4.</i> Ведення хворого з інфекційним захворюванням з повітряно-крапельним механізмом передавання (продовження).	12		6	6
<i>Тема 5.</i> Ведення хворого з жовтяницею.	12		6	6
<i>Тема 6.</i> Ведення хворого з вірусним гепатитом.	12		6	6
<i>Тема 7.</i> Ведення хворого з вірусним гепатитом (продовження).	12		6	6
<i>Тема 8.</i> Ведення хворого з синдромом тривалої гарячки невідомого генезу.	12		6	6
<i>Тема 9.</i> Ведення хворого з ураженням ротоглотки.	12		6	6
<i>Тема 10.</i> Ведення хворого з лімфаденопатією.	12		6	6
<i>Тема 11.</i> Ведення хворого з ВІЛ-інфекцією/СНІДом	12		6	6

Тема 12. Ведення хворого з ВІЛ-індикаторною інфекцією.	12		6	6
Тема 13. Ведення хворого з інфекційними захворюваннями, що уражають нервову систему.	12		6	6
Тема 14. Ведення хворого з особливо небезпечними інфекціями.	12		6	6
Тема 15. Ведення хворого з геморагічними гарячками.	12		6	6
Усього годин	180	-	90	90

4. Теми лекцій – не передбачені.

5. Теми практичних занять

№ п/п	Назва теми	К-сть годин
1.	Ведення хворого з гострим і хронічним діарейним синдромом в клініці інфекційних хвороб.	6
2.	Невідкладні стани при гострому діарейному синдромі. Діагностика та лікування невідкладних станів при гострих діарейних кишкових інфекціях в клініці та на догоспітальному етапі.	6
3.	Ведення хворого з інфекційним захворюванням з повітряно-крапельним механізмом передавання.	6
4.	Ведення хворого з інфекційним захворюванням з повітряно-крапельним механізмом передавання (продовження).	6
5.	Ведення хворого з жовтяницею.	6
6.	Ведення хворого з вірусним гепатитом.	6
7.	Ведення хворого з вірусним гепатитом (продовження).	6
8.	Ведення хворого з синдромом тривалої гарячки невідомого генезу.	6
9.	Ведення хворого з ураженням ротоглотки.	6
10.	Ведення хворого з лімфаденопатією.	6
11.	Ведення хворого з ВІЛ-інфекцією/СНІДом	6
12.	Ведення хворого з ВІЛ-індикаторною інфекцією.	6
13.	Ведення хворого з інфекційними захворюваннями, що уражають нервову систему.	6

14.	Ведення хворого з особливо небезпечними інфекціями.	6
15.	Ведення хворого з геморагічними гарячками.	6
	Всього:	90

6. Самостійна робота.

№ п/п	Назва теми	К-сть годин
1.	Підготовка до практичних занять. Теоретична підготовка та опрацювання практичних навичок.	30
	Опрацювання тем, які не входять до плану аудиторних занять.	
2.	Ведення хворого з сибіркою. Діагностика, диференційна діагностика та лікування в клініці та на догоспітальному етапі.	6
3.	Ведення хворих з геогельмінтозами. Диференційна діагностика геогельмінтозів. Діагностика, диференційна діагностика та лікування в клініці та на догоспітальному етапі. Профілактика.	6
4.	Ведення хворих з хворобою Брілла. Диференційна діагностика рикетсіозів. Діагностика, диференційна діагностика та лікування в клініці та на догоспітальному етапі. Профілактика.	6
5.	Ведення хворих з пріоновими хворобами. Діагностика, диференційна діагностика та лікування в клініці та на догоспітальному етапі. Профілактика.	6
6.	Ведення хворих з бабезіозом. Діагностика, диференційна діагностика та лікування в клініці та на догоспітальному етапі. Профілактика.	6
7.	Ведення хворого з дирофіляріозом. Діагностика, диференційна діагностика та лікування в клініці та на догоспітальному етапі.	6
8.	Ведення хворих з ехінококозом. Диференційна діагностика гельмінтозів. Діагностика, диференційна діагностика та лікування в клініці та на догоспітальному етапі. Профілактика.	6
9.	Ведення хворих з теніарінхозом, теніозом та цистецеркозом. Діагностика, диференційна діагностика та лікування в клініці та на догоспітальному етапі. Профілактика.	6
10.	Ведення хворих з рекетсіозами. Диференційна діагностика рикетсіозів. Діагностика, диференційна діагностика та лікування в клініці та на догоспітальному етапі. Профілактика.	6
11.	Ведення хворих з токсокарозом. Діагностика, диференційна діагностика та лікування в клініці та на догоспітальному етапі. Профілактика.	6

	Всього:	90

7. Індивідуальні завдання.

Підготовка доповідей до участі у засіданнях СНГ, наукових конференціях молодих вчених, написання наукових статей та тез за результатами наукового практичного Виготовлення схем, таблиць, мультимедійного забезпечення та відеофільмів.

8. Завдання для самостійної роботи.

Самостійна робота аспірантів включає теоретичну підготовку до практичних занять, опанування практичними навичками під час аудиторних занять відповідно до теми та практичній меті заняття, самостійне здобуття знань по темам, які не входять до плану аудиторних занять, аналіз та узагальнення інформації при підготовці до іспиту з вибіркового блоку.

9. Форми та методи навчання.

Форма навчання: очна (денна). В умовах воєнного стану, надзвичайних ситуацій або надзвичайного стану (особливого періоду) форма здобуття освіти встановлюється згідно рішень органів виконавчої влади, ВЦА, місцевого органу управління освіти та Вінницького національного медичного університету для створення безпечного освітнього середовища.

Традиційні методи навчання: словесні; наочні; практичні.

Словесні: методи навчально-пізнавальної діяльності: пояснювально-ілюстративний метод, репродуктивний метод, метод проблемного викладу, частково-пошуковий або евристичний метод, дослідницький метод.

Методи стимулювання й мотивації навчально-пізнавальної діяльності: індуктивні і дедуктивні методи навчання, методи стимулювання і мотивації навчання. Методи контролю як методи навчання (контролю з боку викладача, самоконтролю, взаємоконтролю, самокорекції, взаємокорекції).

Наочні:

- 1) Демонстрація тематичних хворих;
- 2) Демонстрація історій хвороб;
- 3) Демонстрація ситуаційних задач та кейсів;
- 4) Мультимедійний показ;
- 5) Ілюстрації таблиць;
- 6) Демонстрація відеофільмів.

Практичні методи: проведення фізикального обстеження пацієнта, інтерпретація результатів лабораторних та інструментальних методів дослідження.

Методи контролю як методи навчання: контроль з боку викладача, самоконтроль, взаємоконтроль, самокорекція, взаємокорекція.

Видами навчання згідно з навчальним планом є: практичні заняття, самостійна робота аспірантів, консультації та індивідуальна робота аспірантів. Практичні заняття за методикою їх організації є клінічними, на практичних заняттях передбачається обстеження та доповідь тематичного пацієнта; розв'язання ситуаційних задач та завдань з невідкладної допомоги; розгляд тестових завдань; аналіз результатів лабораторних, інструментальних обстежень; виконання медичних маніпуляцій.

Під час дистанційного навчання для забезпечення організації освітнього процесу та виконання освітніх програм використовувати інструменти онлайн-спілкування та електронні ресурси й веб сервіси в синхронному та асинхронному режимі (Microsoft Teams), практикувати індивідуальні консультації та самостійне опрацювання навчального матеріалу. Використати можливість сайту університету, де розміщені інформаційні матеріали та посилання на додаткові ресурси (відео, завдання, тести) та

корисні ресурси для самоосвіти. Для ефективного впровадження системи дистанційного навчання передбачити форми зворотного зв'язку (контролю) зі здобувачами освіти.

10. Методи контролю та критерії оцінювання.

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті відповідно конкретним цілям з кожної теми. Форми оцінювання поточної навчальної діяльності мають бути стандартизованими і включати контроль теоретичної і практичної підготовки. Рівень підготовки аспірантів визначається на підставі результатів тестування, письмової або усної відповіді на контрольні питання, розв'язуванні ситуаційних задач, перевірці виконання самостійної роботи, оцінці практичних вмінь і навичок. Знання аспіранта з теми та певного розділу оцінюють традиційною оцінкою (5-ти бальна система) згідно чинного положення про організацію навчального процесу у ВНМУ ім. М.І. Пирогова.

Підсумковий контроль (іспит) засвоєння дисципліни проводиться у вигляді іспиту відповідно до Основних положень організації освітнього процесу у ВНМУ та навчального плану ОПП І2 Медицина (2025).

Методи контролю успішності навчання: опитування (бліцопитування) та перевірка (вибіркова або фронтальна) теоретичних знань та практичних навичок, тестовий контроль, диспути, виконання практично - орієнтованих завдань, демонстрація практичних навичок.

Методи оцінювання (контролю): усний контроль: основне запитання, додаткові, допоміжні; запитання у вигляді проблеми; індивідуальне, фронтальне опитування і комбіноване; письмовий контроль; програмований контроль.

Оцінювання виконання практичних навичок під час поточного контролю

Оцінка «**відмінно**» виставляється аспіранту, який вміє оцінювати результати лабораторних і інструментальних методів дослідження хворого на інфекційну нозологію, демонструє правильне виконання об'єктивного обстеження хворого з інфекційного нозологією, вміє сформулювати діагноз згідно клінічної класифікації та призначити лікування.

Оцінка «**добре**» виставляється аспіранту, який допускає неточності при оцінюванні результатів лабораторних та інструментальних методів дослідження, демонструє правильне виконання об'єктивного обстеження хворого з інфекційною нозологією, вміє сформулювати діагноз згідно клінічної класифікації та призначити лікування, дещо помиляється в дозуванні препаратів.

Оцінка «**задовільно**» виставляється аспіранту, який знає основи практичного завдання, але зазнає труднощів при оцінюванні лабораторних інструментальних досліджень, демонструє не зовсім правильне виконання об'єктивного обстеження хворого з інфекційною патологією, не точно формулює клінічні синдроми та діагноз.

Оцінка «**незадовільно**» виставляється аспіранту, який не може продемонструвати вміння об'єктивного обстеження хворого з інфекційною нозологією, не може інтерпретувати результати лабораторних та інструментальних методів дослідження пацієнта.

Оцінювання виконання ситуаційних задач під час поточного контролю

Оцінка «**відмінно**» виставляється аспіранту, який правильно і без необґрунтованої затримки вирішує задачу, дає правильні відповіді на всі наявні в ній питання, дотримується етичних та деонтологічних норм при спілкуванні з пацієнтом.

Оцінка «**добре**» виставляється аспіранту, який загалом правильно вирішує задачу, проте допускає неточності, затримки; здатний самостійно виправити допущені помилки; дотримується етичних та деонтологічних норм при спілкуванні з пацієнтом.

Оцінка «**задовільно**» виставляється аспіранту, який вирішує задачу з тривалою затримкою, з помилками, або виконує лише один вид завдання (діагностику чи лікування), не може обґрунтувати відповідь.

Оцінка «незадовільно» виставляється аспіранту, який не може вирішити завдання, не розуміє її суті, допускає грубі порушення деонтологічних норм у спілкуванні з пацієнтом.

Оцінювання самостійної роботи аспіранта

Здійснюється під час поточного та підсумкового контролю засвоєння тем відповідної дисципліни на підставі оцінювання демонстрації виконання практичних навичок, усної відповіді на теоретичне питання, тестування або розв'язання ситуаційних задач, відповідно до тем для самостійного опанування.

Оцінювання індивідуальної роботи аспіранта

Здійснюється на підставі виконання індивідуальних завдань, науково-практичної роботи, доповіді про результати дослідження на студентському науковому гуртку, конференції (критерії нарахування балів наведені в п.14).

Оцінювання підсумкового контролю (іспит)

Здійснюється шляхом визначення суми балів поточної успішності (максимум – 120 балів та мінімум – 72 бали), оцінки за тестовий контроль (від 12 до 20 балів), оцінки за підсумковий контроль (за співбесіду, до 60 балів), індивідуальної роботи аспіранта (за наявності, від 1 до 10 балів). Максимальний підсумковий бал становить 200.

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою
		Іспит
180-200	A	відмінно
170-179,99	B	добре
160-169,99	C	
141-159,99	D	задовільно
122-140,99	E	задовільно
0-121,99	FX	незадовільно з можливістю повторного складання
0-121,99	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

11. Методичне забезпечення

1. Тематичні та календарні плани практичних занять.
2. Завдання для самостійної роботи
3. Перелік питань та завдань для заліку.
4. Методичні рекомендації для самостійної роботи студентів при підготовці до практичних занять.
5. Методичні вказівки для самостійної позааудиторної роботи студентів.
6. Методичні вказівки для викладачів.
7. Тести для контролю засвоєння тем практичних занять.
8. Ситуаційні практично-орієнтовані задачі для студентів.

9. Результати лабораторних та інструментальних методів дослідження.
10. Навчально-методичні посібники та підручники відповідно до списку

12. Рекомендована література

Основна

1. Інфекційні хвороби: підручник/ За ред.О.А. Голубовської. – К.: Всеукраїнське спеціалізоване видавництво «Медицина», 2022 – 464с.
2. Атлас інфекційних хвороб [М.А. Андрейчин, В.С. Копча, С.О. Крамарьов та ін.]; за ред. М.А. Андрейчина.— 3-тє вид., випр. і допов.— Львів: Магнолія, 2019.— 296 с.
3. Інфекційні хвороби : підручник : у 2 т. / за ред. В. П. Малого, М. А. Андрейчина. – Львів: Магнолія 2006, 2018. – Т. 1. – 718 с.; Т. 2. – 726 с.
4. Інфекційні хвороби: енциклопедичний довідник / за ред. Крамарьова С.О., Голубовської О.А. К.: ТОВ «РА-ГАРМОНІЯ», 2018. – 592 с.
5. Невідкладна інфектологія: навч. посіб. / В.М. Козько, А.В. Бондаренко, Г.О. Соломенник та ін.; за ред. В.М. Козька. – 2-е вид., переробл. і допов. – К.: ВСВ «Медицина», 2018. – 120 с.
6. Інфекційні хвороби: навчальний посібник / За ред. В.М. Козька, Г.Соломенник., К.Юрко.– К.: ВСВ «Медицина», 2019. – 313 с.

Допоміжна

1. Лайм-бореліоз. Діагностичні критерії, лікування і профілактика: метод. рекомендації / [уклад.: М.А. Андрейчин, В.С. Копча, М.І. Шкільна та ін.]. – Тернопіль : ТДМУ, 2019. – 52 с.
2. Мікотичні та протозойні інфекції, асоційовані з імуносупресією: навч. посібник / Шостакович Корецька Л.Р., Литвин К.Ю., Сурменко М.С., Маврутенков В.В., Шевченко-Макаренко О.П., Волікова О.О., Чергінець А.В., Шевельова О.В., Кушнірова О.А. — К.: Видавничий дім Медкнига, 2018. — 132 с., кол. іл.
3. Лептоспіроз: монографія / Н.А. Васильєва, М.А. Андрейчин. – Тернопіль: ТДМУ, 2016. – 276 с.
4. Імунопрофілактика інфекційних хвороб: навчально-методичний посібник / Л. І. Чернишова, Ф. І. Лапій, А. П. Волоха та ін. – 3-є вид., перероб. і допов. – Київ: ВСВ «Медицина», 2022. – 336 с.
5. Атлас дитячих інфекційних хвороб. Червона Книга = Red Book Atlas of Pediatric Infectious Diseases / Керол Дж. Бейкер; переклад 3-го англ. видання. К.: ВСВ «Медицина», 2019. – 744 с.
6. Медична паразитологія з ентомологією: Навч. посіб. / за ред.. В.М. Козька, В.В. М'ясоєдова. – К., 2015. – 336 с.
7. Наказ МОЗ України № 1726 від 30.07.2020 р. «Про затвердження Порядку ведення обліку, звітності та епідеміологічного нагляду (спостереження) за інфекційними хворобами та Переліку інфекційних хвороб, що підлягають реєстрації»
8. Наказ МОЗ України № 551 від 2014 р. «Про удосконалення проведення профілактичних щеплень в Україні».
9. Наказ МОЗ № 396 від 05.03.2025 р. «Про внесення змін до Календаря профілактичних щеплень в Україні»
10. Стандарти медичної допомоги «Вірусний гепатит В у дорослих» https://www.dec.gov.ua/wp-content/uploads/2025/01/smd_virusnyj-gepatyt-v-u-doroslyh.pdf
11. Стандарти медичної допомоги «Вірусний гепатит С у дорослих» https://www.dec.gov.ua/wp-content/uploads/2025/07/dn_1178_23072025_dod_2.pdf
12. Harrison's Principles of internal medicine. 19th edition /edited by Anthony S. Fauci, Dennis L Kasper, Dan L. Longo [et all]. – New York. - 2017. – 2340 p.
13. Pediatric Infectious Diseases: textbook / S.O. Kramarov, O.B. Nadraga, L.V. Pyra et al. — 4th edition K.: ВСВ «Медицина», 2020. – 240 с.

14. Mandell, Douglas, and Bennett's Principles and Practice of Infectious Diseases 9th edition. Elsevier, 2019, 4895 p.
15. Oxford Handbook of infectious diseases and microbiology. Oxford University Press, 2017, 914p.
16. Essentials of clinical infectious diseases 2nd edition. William F. Wright. Daemos Medical, 2018, 488 p.
17. Jawetz, Melnick & Adelberg's Medical Microbiology 28th edition. McGraw-Hill, 2019
18. Infectious Diseases: A Clinical Short Course, Fourth Edition. Frederick S. Southwick. McGraw-Hill Education, 2020, 735 p.

Інформаційні ресурси

1. Сайт університету: <http://vnmue.edu.ua>
2. Сайт бібліотеки університету: <http://library.vnmue.edu.ua>
3. Центр тестування: <https://www.testcentr.org.ua/uk/>
4. Міністерство охорони здоров'я України: <https://moz.gov.ua/>
5. Центр громадського здоров'я МОЗ України: <https://phc.org.ua/kontrol-zakhvoryuvan>
6. Державна служба України з надзвичайних ситуацій: <http://www.dsns.gov.ua>
7. Всесвітня організація охорони здоров'я: <http://www.who.int>
8. Цент контролю за захворюваннями та профілактики США: <http://www.cdc>
9. Американське товариство фахівців з інфекційних хвороб IDSA: <https://www.idsociety.org/practice-guideline/practice-guidelines/>
10. Європейським товариство з питань клінічної мікробіології та інфекційних хвороб (ESCMID): <https://www.escmid.org>
11. European Medicines Agency (EMA): <https://www.ema.europa.eu/en>
12. U.S. Food and Drug Administration (FDA): <https://www.fda.gov/>
13. U.S. Department of Health and Human Services. Coronavirus Disease 2019 (COVID-19). <https://files.covid19treatmentguidelines.nih.gov/guidelines/covid19treatmentguidelines.pdf>
14. Всеукраїнська асоціація інфекціоністів: <http://aiddu.org.ua/>
15. Відкритий освітній ресурс Empendium. <https://empendium.com/ua/>
16. UNAIDS: <https://www.unaids.org/ru>
17. MEDSCAPE: <https://www.medscape.com/>
18. UP TO DATE: <https://www.uptodate.com/login>
19. BMJ: <https://bestpractice.bmj.com/login>